

**Unios notatserie
nr. 3/2019**

Tryggedrøftingene 2019

Erik Orskaug, sjeføkonom i Unio

21. mai 2019

Innhold	Side
Nærmere om resultatet av trygdedrøftingene 2019.....	4
Krav og tilbud i trygdedrøftingene 2019.....	6
Valg av reguleringsregime	8
Pensjonistene har tapt 7,5 mrd. kroner under Solberg	10
Nærmere om "særlige forhold" og struktureffekter	11
Drøftingsretten og Stortingets rolle.....	12
Slik reguleres grunnbeløp, alderspensjon og minstepensjon	13
Vedlegg 1: Reguleringsforskriften	17
Vedlegg 2: Historien om G og utviklingen i pensjonene.....	18
Vedlegg 3: Trygdedrøftingsavtalen av 2014.....	20

Unios notatserie på www.Unio.no (utdrag)

- Nr 1 2007 Tjenestedirektivet – en oversikt
- Nr 1 2009 Makt og innflytelse i EU – fagbevegelsens rolle
- Nr 5 2009 Offentlig tjenestepensjon – om meklingsresultatet 2009
- Nr 2 2010 Ny pensjonistbeskatning - kommentarer til regjeringens forslag
- Nr 3 2010 Skattlegging av pensjonsinntekt - Unios høringssvar
- Nr 6 2010 Kombinasjon arbeid og pensjon
- Nr 1 2011 Brutto er best
- Nr 5 2011 Uførepensjon og skatt
- Nr 7 2011 Kunnskapskommunen
- Nr 1 2012 På arbeidsgivers nåde - privat tjenestepensjon
- Nr 2 2012 Er forskning arbeid?
- Nr 5 2012 Hybriden – tjenestepensjon à la carte
- Nr 6 2012 Frontfagsmodellen – modell under press
- Nr 7 2012 Hybriden – Unios høringssvar
- Nr 1 2013 Yngre årskull og offentlig tjenestepensjon
- Nr 5 2013 Ny uførepensjon i offentlig tjenestepensjon fra 2015
- Nr 6 2013 Ny uførepensjon i privat tjenestepensjon fra 2015
- Nr 4 2014 Handelsavtaler og handel med tjenester
- Nr 6 2014 Offentlig tjenestepensjon målt mot andre tjenestepensjonsordninger
- Nr 2 2015 Realinntektsnedgang for alderspensjonister og minstepensjonister
- Nr 5 2015 Produktivitet – Unios kommentarer til Produktivitetskommisjonens innstilling
- Nr 2 2016 Produktivitet II – Unios kommentarer til Produktivitetskommisjonens andre innstilling
- Nr 3 2016 Hvor høy avkastning bør det forutsettes for innskuddspensjon?
- Nr 4 2016 Regjeringen vil ikke forhandle offentlig tjenestepensjon
- Nr 7 2016 Innskuddspensjon – arbeidsgivers drøm
- Nr 8 2016 Cappelen-utvalget
- Nr 2 2017 Ny realinntektsnedgang for alderspensjonistene
- Nr 3 2018 Unios kommentarer i forkant av statsbudsjettet 2019
- Nr 1 2019 Unios innspill til regjeringen Solberg i forkant av statsbudsjettet for 2020
- Nr 2 2019 Unios kommentarer til Revidert budsjett 2019 og Kommuneproposisjonen 2020
- Nr 3 2019 Trygdeoppgjøret 2019

Unios notatserie gir bakgrunn og kommentarer til aktuelle faglige og politiske spørsmål. Her trykker vi også Unios syn i viktige høringssaker og våre innspill i forbindelse med statsbudsjett mv.

21. mai 2019

Trygdedrøftingene 2019

Regjeringen Solberg gir alderspensjonistene nær null i realinntektsvekst i årets trygdeoppgjør og hisser med det på seg landets pensjonister femte året på rad. De fire foregående årene har alderspensjonistene hatt realinntektsnedgang. Høyre-Frp-Venstre-KrF-regjeringen tviholder på at underreguleringen av pensjonene skal være «0,75 prosent» under forventet lønnsvekst istedenfor å regulere pensjonene direkte med gjennomsnittet av lønns- og prisvekst. Det siste ville oppfylle Stortingets intensjon om at pensjonistene skal ha halvparten av reallønnsveksten til lønnstakerne. Opposisjonen på Stortinget vil regulere med gjennomsnittet av pris- og lønnsvekst. Unio, LO og FFO hadde også i år felles krav om regulering med gjennomsnittet av lønns- og prisvekst.

Dagens underregulering må også drøftes i lys av produktivitetsveksten og LOs og frontfagets forhandlingsstyrke. Det er flere gode argumenter for å skifte måten å regulere alderspensjonene på, se drøfting under «Valg av reguleringsregime».

Hovedspørsmålene

Årets trygdedrøftinger var «enkelt», det var bare reguleringsspørsmålet som var tema. Det var ingen etterregulering for «for høy» eller «for lav» regulering i de to foregående årene. Regjeringens anslag på lønnsveksten i år følger rammen for frontfaget på 3,2 pst. Det var ingen diskusjon av «strukturelle endringer» i arbeidsmarkedet som kunne ha påvirket lønnsveksten slik vi har sett i tidligere år. Om det skulle være underregulering og om reguleringen skulle følge «minus 0,75 pst» eller «gjennomsnitt av pris og lønn» fulgte tradisjonelle skillelinjer. Det gjorde også spørsmålet om organisasjonene skulle underskrive protokollen for drøftingene:

- Lønnsveksten i 2019 anslås i Revidert nasjonalbudsjett til 3,2 pst. Videre anslår RNB prisveksten til 2,3 pst. Det betyr at reallønnsveksten i 2019 anslås til beskjedne 0,9 prosent. Dagens underregulering med 0,75 prosent gir dermed nær null i realinntektsøkning for alderspensjonistene.

- Spørsmålet om underregulering av de løpende pensjonene er en gjenganger i trygdedrøftingene. Pensjonistforbundet og LOP er prinsipielle motstandere av underreguleringen. De fire arbeidstakerorganisasjonene har på sin side tatt til orientering at Stortinget har innført underregulering som en del av den vedtatte Pensjonsreformen.
- Spørsmålet om å endre den praktiske gjennomføringen av underreguleringen fra dagens ordning hvor alderspensjonen først økes med lønnsveksten og deretter reduseres med 0,75 prosent til en ordning der alderspensjonene økes med gjennomsnittete av lønns- og prisveksten støttes nå, primært eller sekundært, av både arbeidstakerorganisasjonene, LOP og de funksjonshemmedes organisasjoner. Pensjonistforbundet vil oppheve underreguleringen og har ikke noe sekundært standpunkt. Pensjonistforbundet vil også ha «forhandlingsrett» på regulering av folketrygden slik at vanlige alderspensjonister kan betale for økninger i minstepensjonene. Ingen andre organisasjoner støtter en slik kobling.
- En gjenganger er også spørsmålet om organisasjonene skal underskrive drøftingsprotokollen selv om de er uenig i resultatet. Arbeidstakerorganisasjonen har alltid underskrevet drøftingsprotokollen. Dette er ikke en forhandlingsprotokoll i tradisjonell forstand. Reguleringen av pensjonene bestemmes tross alt i en forskrift og en kongelig resolusjon. Trygdedrøftingene har sine begrensninger som drøftingsinstitutt. Den eneste åpningen for reelle endringer er knyttet til «særlige forhold», men denne bestemmelsen har regjeringen nektet å bruke når den er til pensjonistenes fordel. Pensjonistforbundet og LOP mf. skrev ikke under.
- Endelig krevde de fleste organisasjonene at regjeringen legger fram en sak om trygdedrøftingene slik at Stortinget får anledning til å behandle denne før sommeren og samtidig med at Stortinget behandler Revidert nasjonalbudsjett.

Nærmere om resultatet av trygdedrøftingene 2019

Grunnbeløpet øker med 3,07 prosent eller 2 975 kroner til 99 858 kroner fra 1. mai 2019, og ny minstepensjon blir 198 818 kroner. Grunnbeløpet vil ha en årsvekst fra 2018 til 2019 på 3,2 pst, mens minstepensjonene vil øke med 3,24 pst på årsbasis, det er da tatt hensyn til at minstepensjonene vil øke med 4000 kroner fra 1. september 2019. Dette er klart etter trygdeoppgjøret ble avsluttet 21. mai 2019.

Tabell 1: Økning i grunnbeløp, minstepensjon og alderspensjon i 2019

	Økning per 1. mai 2019		G og minste- pensjon fra 1. mai 2019	Årsvekst fra 2018 til 2019
Grunnbeløpet	3,07 pst	2 975 kr	99 858 kr	3,2 pst
Minstepensjonen	2,38 pst	4 626 kr	198 818 kr**	3,24 pst
Alderspensjonen*	2,30 pst			2,43 pst*

*Årsveksten gjelder alderspensjon for enslig

**Øker med 4000 kr. til 202 818 kr. fra 1. september 2019

Tabellen viser at alderspensjonen på årsbasis øker om lag like mye som anslått prisvekst. Reelt sett vil med andre ord alderspensjonene nesten stå stille i 2019. Minstepensjonene vil i år ha en årsvekst litt over utviklingen i grunnbeløpet og lønnsveksten, det henger sammen med at Stortinget har vedtatt å øke minstepensjonene med 4000 kroner fra 1. september 2019.

I beregningene under er regjeringens anslag i Revidert nasjonalbudsjett på lønnsvekst i 2019 på 3,2 prosent og prisvekst på 2,3 prosent lagt til grunn. Underregulering med «0,75» og forventet lønns- og prisvekst gir 0,1 pst. realinntektsvekst for alderspensjonistene i 2019. De fire foregående årene har alderspensjonistene hatt betydelig realinntektsnedgang.

Tabell 2: Nær null realinntektsvekst for alderspensjonistene i 2019

Forventet lønnsvekst 2019	3,2 pst.
- underregulering (0,75 pst) i forhold til lønnsvekst 2019	-0,8 pst.
- forventet prisvekst 2019	-2,3 pst.
Forventet realinntektsøkning 2019	0,1 pst.

Minstepensjonen økes med 4 626 kroner til 198 818 fra 1. mai 2019. Minstepensjonen målt i antall G gikk pga. levealdersjusteringen ned fra 2 G i 2010 til 1,94 G 1. mai 2016. Økningene på 4000 kroner 1. september i både 2016, 2017 og 2019 holder minstepensjonen på 2,0 G de siste tre årene.

Stortingets ekstraordinære økning i minstepensjonen viser at Stortinget ikke aksepterer resultatene av sin egen pensjonsreform. Ifølge Pensjonsreformen skulle også minstepensjonister vente med å ta ut pensjon etter 67 år om de ikke ønsker å gå ned i pensjon. I 2050 skulle minstepensjonen ifølge pensjonsreformen hvis den fortsatt kan tas ut ved 67 år, være nede i 1,6 G (144.000 kroner i dagens verdi). Alternativt må minstepensjonisten for å få en like «god» pensjon som i dag, vente med å ta ut pensjon til 71 år.

Krav og tilbud i tryggedrøftingene 2019

Pensjonistforbundet og LOP mf. gjentok sin prinsipielle motstand mot underreguleringen av alderspensjonene. LOP hadde subsidiært et krav om å regulere alderspensjonene med gjennomsnittet av pris- og lønnsvekst.

Unio, FFO og LO krevde at reguleringen av løpende alderspensjoner fra trygdeoppgjøret 2019 skulle gjennomføres direkte med halvparten av forventet lønnsvekst og halvparten av forventet prisvekst. Dette er i tråd med Stortingets egentlige intensjon. Det ville isolert sett gi alderspensjonistene halvparten av den realinntektsøkningen som lønnstakerne forventes å få i år. I tillegg krevde Unio, FFO og LO at uføres alderspensjon fortsatt skjerms mot levealdersjustering og at trygdeoppgjøret legges fram for Stortinget før sommeren. De tre organisasjonenes krav ble overlevert 20. mai 2019:

«Unios, FFOs og LOs krav i tryggedrøftingene 2019

Organisasjonene Unio, FFO og LO krever at reguleringen av løpende pensjoner legges om fra 2019 slik at denne gjennomføres med halvparten av lønnsveksten og halvparten av prisveksten. Dette har hele tiden vært Stortingets intensjon. Dagens reguleringsregime med et fratrekk på 0,75 prosent har gitt unødige store svingninger, tapene for alderspensjonistene har vært store de siste årene noe som også har bidratt til å svekke oppslutningen om reguleringsordningen.

Organisasjonene Unio, FFO og LO krever på denne bakgrunn at alderspensjonene i 2019 reguleres med gjennomsnittet av anslått lønnsvekst på 3,2 prosent og anslått prisvekst på 2,3 prosent. Det vil isolert sett gi alderspensjonistene halvparten av den realinntektsøkningen som lønnstakerne forventes å få.

Organisasjonene Unio, FFO og LO krever at regjeringen og Stortinget står ved sine tidligere uttalelser om at de uføre må skjerms for levealdersjustering ved overgang til alderspensjon hvis de yrkesaktive kompenserer for levealdersjusteringen ved å stå lenger i arbeid, noe bl.a. AFP-evalueringen har vist.

Organisasjonene Unio, FFO og LO krever at regjeringen legger fram trygdeoppgjøret til reell behandling i Stortinget før sommeren.»

Regjeringens tilbud

Regjeringen avviste samtlige krav fra organisasjonene. Arbeids- og sosialminister Anniken Hauglie sa at regjeringen står fast på reguleringsregimet og at regjeringen ikke vil legge om reguleringen til gjennomsnittet av lønns- og prisvekst.

Hun argumenterte med at regjeringen har avvist tilsvarende forslag tidligere. Videre viste arbeidsministeren til at regjeringen tidligere både hadde gitt pensjonistene skattelette, økt minstepensjonene og økt pensjonen for gifte og samboende.

Hauglie opplyste videre at regjeringen vil komme med en sak til Stortinget i løpet av året om reguleringen av alderspensjon for de uføre. Hun sa at premisset om at levealdersjusteringen av

de utføres alderspensjon må ses i sammenheng med om de yrkesaktive står lenger i arbeid, ligger fast. Endelig viste hun til den nye regjeringsplattformen som sier at pensjonsreformen skal evalueres.

Protokolltilførsler

Pensjonistforbundet protesterte ved ikke å skrive under protokollen fra drøftingene. Arbeidstakerorganisasjonene har alltid skrevet under drøftingsprotokollen selv om de ikke er enige i resultatet. Disse drøftingene er ikke forhandlinger, de er knapt drøftinger, alt bestemmes av regjeringen og reguleringsforskriften. LOP valgte også å skrive under protokollen denne gangen. Unio, FFO og LO hadde følgende protokolltilførsel:

«Protokolltilførsel fra LO, Unio og FFO i trygdedrøftingene 2019

LO, Unio og FFO viser til at regjeringen i trygdeoppgjøret 2019 har avvist pensjonistorganisasjonenes, funksjonshemmedes organisasjoners og arbeidstakerorganisasjonenes krav. Regjeringen er dermed ansvarlig for at alderspensjonene i 2019 får en ubetydelig realinntektsøkning. Dette kommer etter fire år med realinntektsnedgang.

Organisasjonene viser videre til at regjeringen ikke vil imøtekomme kravet om at reguleringen av løpende pensjoner legges om fra 2019 til et gjennomsnitt av lønns- og prisvekst. Dagens regulering med et fratrekk på 0,75 prosent har gitt unødige store svingninger. Organisasjonene mener dagens regulering bidrar til å svekke oppslutningen om Pensjonsreformen.

LO, Unio og FFO viser også til kravet om at regjeringen må legge fram trygdeoppgjøret til reell behandling i Stortinget før sommeren slik opposisjonen på Stortinget også har krevd.»

Valg av reguleringsregime

Unio krevde i trygdedrøftingene i 2017 for første gang omlegging av måten reguleringen gjennomføres på, fra dagens ordning med et fratrekk på 0,75 pst i forhold til lønnsveksten til å gjennomføre reguleringen direkte med gjennomsnittet av lønns- og prisvekst. Dette kravet ble gjentatt i 2018- og 2019-drøftingene.

De fire siste årene har den gjeldende reguleringen av alderspensjonene gitt reell inntektsnedgang for pensjonistene fordi reallønnsveksten har vært lav eller negativ. Det strider mot Stortingets intensjon om at pensjonistene skal ha en regulering med gjennomsnittet av lønns- og prisvekst og dermed oppnå halvparten av den realinntektsvekst arbeidstakerne har. Videre gir dagens reguleringsystem unødige bråk og bidrar til å svekke oppslutningen om Pensjonsreformen.

I praksis gjennomføres reguleringen i dag ved først å øke alderspensjonene med lønnsveksten for deretter å redusere det nye høyere beløpet med 0,75 prosent. I folketrygdloven § 20-18 heter det at «*Pensjoner under utbetaling reguleres i samsvar med lønnsveksten og fratrekkes deretter 0,75 prosent*». Denne måten er bl.a. valgt fordi en da bare trenger å forholde seg til en variabel (lønnsveksten), også når reguleringene skal justeres for avvik to år bakover i tid.

Produktivitetsvekst og LOs forhandlingsstyrke

Størrelsen «0,75 prosent» er valgt fordi en tror på en langsiktig reallønnsvekst på 1,5 prosent, noe som igjen er knyttet opp til at enn tror på en utvikling i den langsiktige arbeidsproduktiviteten på 1,5 prosent. Spørsmålet om framtidig vekst i arbeidsproduktiviteten er komplisert, men en stadig større andel eldre i befolkningen som igjen gir økt sparing er en faktor som de fleste er enige om vil trekke ned produktivitetsveksten i årene framover. Videre forutsetter denne måten å regulere på at LO/frontfaget har styrke til å hente ut en reallønnsvekst på 1,5 pst over tid. Årets frontfagsoppgjør er det femte etter oljeprisfallet i 2014. Lønnsdannelsen skulle nå være tilbake til «normalen». Resultatet i frontfaget tyder på at enten har LO mistet forhandlingsstyrke eller at «normalen» vil bli en lavere reallønnsvekst. I begge tilfeller er dagens reguleringsregime for pensjonene feiltilpasset. Dette kan ikke fortsette.

Dagens modell gir sterke utslag når reallønnsveksten er veldig forskjellig fra 1,5 prosent:

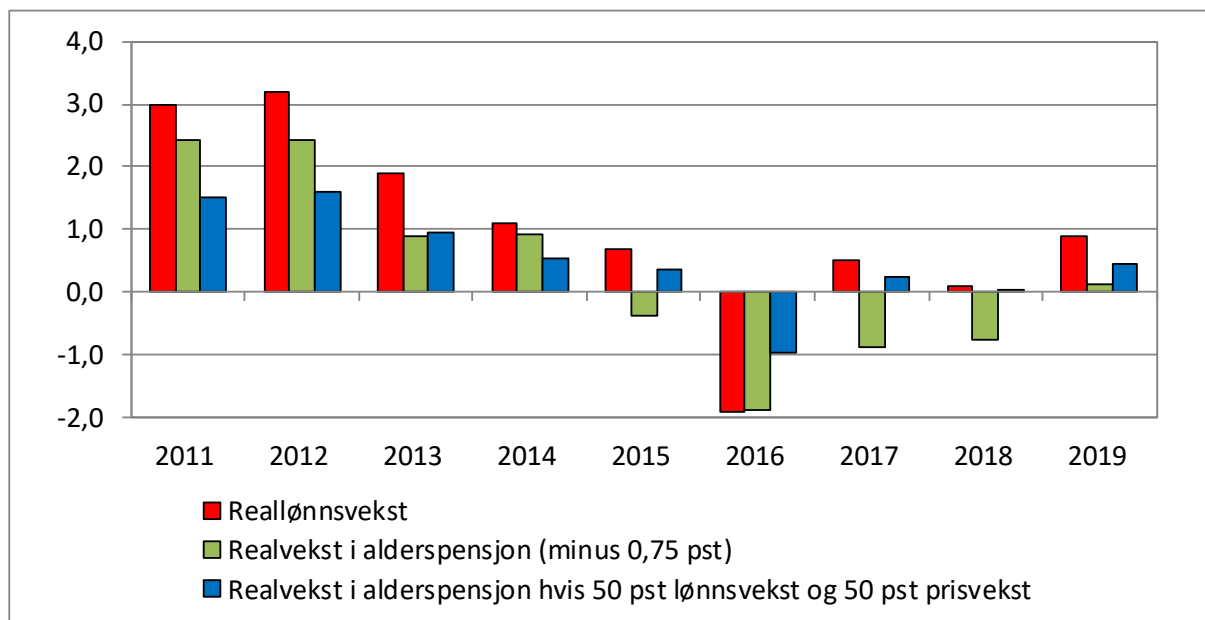
- Hvis lønnsveksten er 3,5 pst og prisveksten er 2,0 pst, vil reallønnsveksten være 1,5 pst. Her og i alle situasjoner der reallønnsveksten er 1,5 pst, vil regulering med «minus 0,75 pst» gi samme resultat som regulering med «gjennomsnitt av lønns- og prisvekst».
- Hvis reallønnsveksten er høyere enn 1,5 pst, vil «minus 0,75 pst» gi en bedre realvekst i alderspensjonene enn «gjennomsnitt av lønn- og prisvekst». Dette var særlig tilfelle i årene 2011, 2012 og 2014.
- Og omvendt, hvis reallønnsveksten er lavere enn 1,5 pst, vil «minus 0,75 pst» gi en dårligere realvekst i alderspensjonene enn «gjennomsnitt av lønn- og prisvekst». Dette har vært tilfelle i årene 2015, 2016, 2017 og 2018 og blir antakelig resultatet i 2019 også. Særlig var 2016 dårlig med en reel nedgang i alderspensjonene på 1,9 pst.

Ser vi på hele perioden etter innføringen av Pensjonsreformen i 2011 «tjente» pensjonistene på dagens regulering fram til 2014, mens alle år etter har gitt «tap» sammenliknet med en regulering med gjennomsnittet av lønns- og prisvekst. Når det gjelder 2016 kan det selvsagt argumenteres med at alle, også alderspensjonistene, burde ha realinntektsnedgang når dette også er tilfelle for lønnstakerne.

En alderspensjonist med 300 000 kroner i pensjon før den nye reguleringen startet i 2011, vil i 2019 ha 8200 kroner mindre i pensjon sammenliknet med en regulering med gjennomsnittet av lønns- og prisvekst.

Figur 1 sammenlikner reell inntektsvekst (justert for prisstigning) for lønnstakere og alderspensjonister. Dagens regulering av alderspensjonene («minus 0,75 pst») har gitt realinntektsnedgang i både 2015, 2016, 2017 og 2018 på hhv 0,4 pst, 1,9 pst, 0,9 pst. og 0,8 pst. I år ventes alderspensjonene å få en reallønnsøkning på 0,1 prosent.

Figur 1: Realvekst i lønninger og alderspensjon 2011-2019*

* Reallønnsnedgangen for arbeidstakere i 2016 overvurderes i figuren. Justert for strukturelle endringer som påvirket den statistisk målte lønnsveksten var reallønnsnedgangen om lag 1,2 pst. I 2019 er det brukt RNBs anslag på 2,8 pst lønnsvekst og 2,3 pst prisvekst.

Pensjonistene har tapt 7,5 mrd. kroner under Solberg

Alderspensionistene i folketrygden har tapt stort på dagens reguleringsregime. Og regjeringen Solberg har spart tilsvarende mye, penger de har kunnet bruke på f.eks. skattelette og vei.

Tabell 3 viser forskjellen mellom dagens reguleringsregime (lønnsvækst minus 0,75 pst) og en måte å regulere på som direkte bruker gjennomsnittet av lønns- og prisveksten. Tabellen viser tapene i regjeringen Solbergs tid i de seks årene fra 2013 til i år. Det er bare i 2014 dagens reguleringsregime ga mer, alle de andre årene har gitt tap, slik at tapet blir 7,5 mrd. kroner for alderspensionistene samlet i disse seks årene. En gjennomsnittlig alderspensjon i folketrygden ville vært 8200 kroner høyere om reguleringen hadde fulgt Stortingets intensjon og gitt halvparten av den realinntektsvekst som lønnstakerne har hatt.

Hadde vi tatt med de tre årene fra Pensjonsreformens start i 2011 til 2013, hvor reallønnsveksten var meget god de to første årene, ville samlet tap fra 2011 til 2019 vært 4,7 mrd. kroner. Fra Pensjonsreformens start til i dag ville en gjennomsnittlig alderspensjon i folketrygden vært 4700 kroner høyere om reguleringen hadde fulgt Stortingets intensjon.

I regjeringen Solbergs tid er det spart like mye på alderspensjonene i folketrygden (7,5 mrd. kr) som det regjeringen har gitt i skattelette ved å fjerne arveavgiften i 2014 (1,5 mrd. kr) og samlede kutt i formuesskatten fram til 2018 (6,3 mrd. kr).

Tabell 3: Alderspensjon i folketrygden, tap med dagens regulering sammenliknet med 50/50-regulering i årene 2014-2019*

	A	B	A-B	C	D	C/D	(A-B)*C	(A-B)*C/D
	Realvekst	Realvekst	Diff	Utgifter	Mottakere	Gj. snitt.	Reelt tap	Gj.sn. tap
	-0,75	50/50	realvekst	mrd. kr	ap FT	ap FT	mrd. kr	pr mottaker
2014	0,93	0,55	0,38	176	837 525	210 143	0,67	799
2015	-0,38	0,35	-0,73	190	868 220	218 839	-1,39	-1598
2016	-1,87	-0,95	-0,92	202	894 185	225 904	-1,86	-2078
2017	-0,88	0,25	-1,13	212	916 672	231 271	-2,40	-2613
2018	-0,77	0,05	-0,82	221	937 447	235 747	-1,81	-1933
2019	0,13	0,45	-0,32	232	960 000	241 667	-0,74	-773
					Sum 2014-2019		-7,53	-8197

*For 2019 er brukt RNBs anslag på lønns- og prisvekst

Nærmere om "særlige forhold" og struktureffekter

Dagens reguleringsforskrift har en bestemmelse om «særlige forhold» som kan få betydning for reguleringen. Forskriften sier at *"Det skal vurderes om det foreligger særlige forhold som har påvirket lønnsutviklingen for enkeltgrupper, og om effekten av dette skal holdes utenfor ved beregningen av lønnsveksten"*. «Særlige forhold» ble ikke trukket inn i årets drøftinger.

Det klareste eksemplet så langt på «særlige forhold» var lønnsveksten i 2016. Da viste Nasjonalregnskapet en lønnsvekst på 1,7 pst, mens alle forhandlingsområder hadde en lønnsvekst på om lag 2,4 pst som var ramma i frontfaget dette året. Avviket ble av Teknisk beregningsutvalg for inntektsoppgjørene (TBU) i 2017-rapporten behørig forklart med strukturelle endringer i arbeidsmarkedet.

Sammensetningseffekter mellom næringer, dvs. endringer i fordelingen av lønnstakere mellom næringer med ulikt lønnsnivå, samt strukturendringer innad i næringer, bidro ifølge TBU til å trekke lønnsveksten ned. Særlig hadde nedgang i antall høytlønnede i petroleumsrelaterte næringer bidratt til disse effektene.

Regjeringen valgte i trygdedrøftingene 2017 og 2018 å se bort fra reguleringsforskriftens bestemmelse om «særlige forhold». Det ga et ekstra fradrag på 0,7 prosentpoeng i 2017-reguleringen. Mye taler for at regjeringen med sin steile holdning i trygdeoppgjørene i 2017 og 2018 hvor organisasjonene krevde kompensasjon for de strukturelle effektene, har lagt denne bestemmelsen i forskriften død for all framtid. Regjeringen har på denne måten også underkjent TBUs rolle som tallmessig tilrettelegger for trygdedrøftingene.

«Særlige forhold» har sin parallell i retningslinjene for trygdeoppgjørene fra 2003, og de ble raskt tatt i bruk den gangen. Både i trygdeoppgjøret i 2003 og 2004 ble G-reguleringen justert ned for effekten av skolepakkene med hhv 0,2 prosentpoeng og 0,1 prosentpoeng i de to årene. Unio var ikke med i drøftingene den gangen. Vi fikk drøftingsrett først i 2006.

Staten påberopte seg også "særlige forhold" i 2011-drøftingene. Det ble hevdet at deler av politipakken fra 2009 skulle komme til fratrekk i den samlede lønnsveksten for 2010. Kravet ble frafalt fra statens side etter drøftinger og samtaler med arbeidsminister Bjurstrøm.

De gangene «særlige forhold» er benyttet eller forsøkt benyttet til nå har det vært for å trekke deler av lønnsveksten ut av grunnlaget for reguleringen slik at pensjonene ville få en svakere regulering. Når dette har hatt sin bakgrunn i lønnsvekst som er kompensasjon for arbeidet tid, kompetanse, ulempe og beredskap har det møtt kritikk fra arbeidstakersiden. At endringer i tariffavtalene gir økt lønnsvekst er ikke noe nytt eller "særlig", noe helt annet er det vi ser i lønnsstatistikken for 2016.

I forbindelse med innstillingene til *Meld. St. 7 (2016-2017)*, *Meld. St. 4 (2017-2018)* og *Meld. St. 5 (2018-2019)* om reguleringene av pensjonene i hhv. 2016, 2017 og 2018 ga Arbeiderpartiet, SV og SP uttrykk for at de ønsker en utvidet tolkning av «særlige forhold» i forskriften. Det vil både kunne gjøre det lettere å ta hensyn til slike sterke struktureffekter som det vi så i 2016 og kunne åpne for avvik fra forskriften i de tilfeller f.eks. arbeidstakerne har svak eller negativ reallønnsvekst. Hvis behandlingen av trygdeoppgjøret tas tilbake til behandling i vårsesjonen, noe de samme partiene har tatt til orde for, vil det kunne bli lettere å få gjennomslag for en utvidet tolkning av «særlige forhold».

Drøftingsretten og Stortingets rolle

Reguleringsforskriften fra 2011 (se vedlegg) sier at tallgrunnlaget som skal benyttes i reguleringen av grunnbeløpet og alderspensjonene skal drøftes med pensjonistenes-, de funksjonshemmedes- og arbeidstakernes organisasjoner.

Høyre-Frp-regjeringen varslet i sin tid tidlig at de ville slippe flere landsomfattende pensjonistorganisasjoner til i drøftingene fra 2015. Fra da deltok derfor Seniorsaken, Forsvarets seniorforbund og Landslaget for offentlige pensjonister (LOP) i trygdedrøftingene. De øvrige deltakerne er som tidligere Pensjonistforbundet, Funksjonshemmedes Fellesorganisasjon, Samarbeidsforumet av funksjonshemmedes organisasjoner og de fire hovedorganisasjonene LO, Unio, YS og Akademikerne. I Unios delegasjon deltok i år lederen for Pensjonistrådet i Utdanningsforbundet. LOP deltok fram til 2014 i Unios delegasjon. Unio og LOP viderefører sin samarbeidsavtale selv om LOP nå har egen drøftingsrett. Samarbeidsavtalen ble revidert i januar 2017.

Grunnlaget for organisasjonenes deltakelse i de tidligere trygdeoppgjørene var nedfelt i avtaler med regjeringen som gikk tilbake til 1981. Disse avtalene sa at organisasjonene hadde «drøftingsrett/forhandlingsrett». Med den nye forskriftsregulerte reguleringen har «forhandlingsretten» falt bort og kun «drøftingsretten» står igjen. Etter at de tre nye organisasjonene fikk drøftingsrett ble det undertegnet ny trygdedrøftingsavtale med organisasjonene 28. november 2014 (vedlegg).

Mens tidligere trygdeoppgjør gikk til Stortinget hvis partene ikke ble enige, har organisasjonene ikke lenger et slikt ris bak speilet. Høyre-Frp-regjeringen sluttet å legge trygdeoppgjøret fram for Stortinget fra og med trygdeoppgjøret 2016. Dette ble gjort uten å involvere Stortinget. Nå gir lov og forskrift regjeringen myndighet til å fastsette reguleringen i kongelig resolusjon med eller uten organisasjonenes «samtykke». Regjeringen og organisasjonene legger likevel vekt på at «partene» møtes for å drøfte tallgrunnlaget mv.

Før jul 2016 behandlet Stortinget Meld. St. 7 (2016-2017) Regulering av pensjoner i 2016 og pensjonistenes inntektsforhold som en oppfølging av trygdedrøftingene 2016. Regjeringen gikk her inn for at Stortinget heretter skulle få en melding om trygdeoppgjøret til behandling på høsten sammen med statsbudsjettet. Høyre-Frp-regjeringen fikk her støtte av Venstre og KrF. Opposisjonspartiene Arbeiderpartiet, SV og SP ville derimot ha en slik melding til Stortinget rett etter trygdeoppgjøret slik at den kunne behandles før sommeren. Dette åpner for at Stortinget lettere kan gripe inn i resultatet av trygdedrøftingene, særlig i tider hvor det er stor uenighet rundt gjennomføringen av reguleringen.

De samme posisjonene ble inntatt da Stortinget i november 2017 og desember 2018 behandlet stortingsmeldingene om regulering av pensjoner og pensjonistenes inntektsforhold som en oppfølging av trygdedrøftingene i årene 2017 og 2018. Arbeiderpartiet, SP og SV mente i 2017 at strukturelle forhold i arbeidsmarkedet i 2016 kom inn under forskriftens bestemmelser om «særlige forhold». Videre fremmet de tre partiene både i 2017 og 2018 forslag om å «... *gjeninnføre praksisen med at trygdeoppgjørene legges frem som egen sak for Stortinget*». Videre hadde Arbeiderpartiet og SV et forslag i stortingsbehandlingen i november 2017 som ba «*regjeringen så snart som mulig legge frem en sak om endring av reguleringsprinsippene for løpende pensjoner fra lønnsutvikling fratrasket 0,75 pst. til faktisk gjennomsnitt av lønns-*

og prisutvikling.» I forbindelse med samme sak i desember 2018 stilte også SP seg bak et tilsvarende forslag.

Unio understreket i forbindelse med stortingshøringen av Meld. St. 7 (2016-2017) i november 2016 at regjeringen i egen sak bør legge trygdeoppgjøret fram for Stortinget rett etter at trygdeoppgjøret er ferdig. Unio viste i den forbindelse til den argumentasjon som brukes av mindretallet (AP, SV, Sp) i innstillingen til stortingsmeldingen, Innst. 342 S (2015-2016).

Unio argumenterte i den samme høringen også for at reguleringen burde legges om til gjennomsnittet av lønns- og prisvekst. På spørsmålet om forutsigbarhet i reguleringen argumenterte Unio for at det er viktigere med et fast reguleringsregime enn at trygdedrøftingene tas tilbake til «reelle» forhandlinger som i praksis åpner for at pensjonistene selv «innenfor ramma» må betale for en spesiell økning til enkeltgrupper. Hvis Stortinget ønsker å prioritere enkeltgrupper (f.eks. gifte og samboende) eller gjøre endringer i Pensjonsreformen (minstepensjon) må dette etter Unios mening gjøres i den ordinære budsjettbehandlingen slik det f.eks. er gjort i 2016, 2017 og 2018 og uten at pensjonistene selv må betale for prioriteringene.

Slik reguleres grunnbeløp, alderspensjon og minstepensjon

Første del av årets trygdeoppgjør var egentlig klart i slutten av mars 2019 da Teknisk beregningsutvalg for inntektsoppgjørene (TBU) la fram sin rapport om grunnlaget for inntektsoppgjørene 2019. Her står det i tabell 2.1 at gjennomsnittlig anslag for årslønnsveksten (Nasjonalregnskapet) i 2017 og 2018 var hhv. 2,3 pst. og 2,8 pst. Dette ble stadfestet av organisasjonene og staten i forkant av trygdedrøftingene i en protokoll 25. april 2019.

Forskriften sier så at den lønnsveksten som skal legges til grunn for reguleringen i 2019 først skal justeres for avvik mellom de forutsetninger om lønnsveksten i 2017 og 2018 som ble lagt til grunn i fjorårets trygdedrøftinger og de nye tallene fra TBU i mars 2019.

Det var ingen avvik for 2017 og 2018 i forbindelse med årets drøftinger. For 2018 er tallet foreløpige, da lønnsveksten skal korrigeres to år tilbake i tid.

Regjeringens anslag for årslønnsveksten i reguleringsåret

Andre del av trygdeoppgjøret er enklere. Her sier forskriften at regjeringens anslag for årslønnsveksten i inneværende år fra Revidert nasjonalbudsjett skal legges til grunn. Revidert nasjonalbudsjett for 2019 ble lagt fram 14. mai. Anslaget på årslønnsveksten i 2019 er her 3,2 prosent. Dette er på linje med de lønnsoppgjørene som er gjennomført så langt.

Resten er matematikk (se gjennomgang under):

- Grunnbeløpet reguleres med regjeringens anslag for årslønnsveksten i 2019 justert for eventuelle avvik to år tilbake i tid (null avvik i årets drøftinger)
- Minstepensjonene reguleres med veksten i grunnbeløpet justert for endringen i forholdstallene for de som er 67 år i hhv 2018 og 2019.

- Alderspensionene økes først med veksten i grunnbeløpet, deretter gjøres det fra dette høyere beløpet et fratrekk på 0,75 prosent.

Regulering av grunnbeløp og pensjoner er fastsatt i "*Forskrift om beregning av lønnsveksten som skal benyttes ved regulering av grunnbeløpet og alderspensjon i folketrygden*" (vedlegg).

Regneeksemplene som brukes følger resultatet av trygdedrøftingene 2019. Trygdedrøftingene ser kun på hvilken lønnsvekst som skal legges til grunn for reguleringen av grunnbeløpet, minstepensjonene og alderspensjonene. Selve reguleringen foretas av regjeringen i en kongelig resolusjon.

Regulering av grunnbeløpet

Grunnbeløpet (G) reguleres med lønnsveksten, reguleringen foregår per 1. mai. Det skal korrigeres for avvik to år tilbake i tid. Kjente størrelser før reguleringen er:

Grunnbeløpet

- Gjennomsnittlig G året før: $G_{2018} = 95.800$ kr
- Grunnbeløp per 1. mai året før: $G_{1. mai 2018} = 96.883$ kr

Lønnsveksten i 2018

- TBUs anslag i mars 2019 på lønnsveksten fra 2017 til 2018: 2,8 pst
- Lagt til grunn i trygdeoppgjøret i 2018 (fra RNB 2018): 2,8 pst
- Avvik (a1) som det skal gjøres en foreløpig korreksjon for i år: 0,0 pst

Lønnsveksten i 2017

- TBUs anslag i mars 2019 på lønnsveksten fra 2016 til 2017: 2,3 pst
- Lagt til grunn i trygdeoppgjøret i 2018 (fra TBU mars 2018): 2,3 pst
- Avvik (a2) som det skal gjøres en endelig korreksjon for i år: 0,0 pst

Resultatet av trygdedrøftingene blir null i etterregulering for 2017 og 2018 og en regulering for forventet årslønnsvekst (f) i 2019 på 3,2 prosent (anslag i Revidert nasjonalbudsjett 2019). Samlet årslønnsvekst (SL) som skal ligge til grunn for reguleringen av grunnbeløpet mv. blir da (angitt med to desimaler):

- $SL = [(1 + a1/100) \times (1 + a2/100) \times (1 + f/100) - 1] \times 100$
- $SL = [(1 - 0,000) \times (1 + 0,032) - 1] \times 100$
- $SL = [1,000 \times 1,032 - 1] \times 100$
- $SL = 3,20$ pst

Gjennomsnittlig G i 2019 blir da:

- $G_{2019} = 95.800 \times 1,032 = 98.866$ kr

Ny G per 1. mai 2019 blir da x i følgende formel:

- $(4/12) * 96.883 \text{ kr} + (8/12) * x = 98.866 \text{ kr}$
- $G_{1. mai 2019} = x = 99.858 \text{ kr}$

Økningen i G per 1. mai 2019 blir da i kroner og prosent:

- $99.858 - 96.883 = 2.975$ kroner
- $100 \cdot (99.858/96.883 - 1) = 3,07$ pst

Da er trygdedrøftingene «slutt», etter dette tar regjeringen og forskriften over!

Det er økningen i grunnbeløpet i prosent per 1. mai (angitt med to desimaler) som er utgangspunkt for reguleringen av alderspensjoner og minstepensjoner.

Regulering av alderspensjon

Alderspensjon under opptjening reguleres som G. Reguleringen av løpende alderspensjoner under utbetaling reguleres først på samme måte som G, men her skal det etterpå gjøres et fradrag tilsvarende 0,75 pst (underregulering eller indeksering).

Hvis alderspensjonen før oppgjøret er 300.000 kr, skal denne økes med 3,07 pst og deretter skal det trekkes fra 0,75 pst av det nye høyere beløpet. Ny alderspensjon fra 1. mai 2019 blir med dette:

- $(300.000 \cdot 1,0307) - (300.000 \cdot 1,0307 \cdot 0,0075) = 309.210 - 2.319 = 306.891$ kr

Datoøkningen per 1. mai 2019 blir da i prosent:

- $100 \cdot (306.891/300.000 - 1) = 2,30$ pst

Årsveksten fra 2018 til 2019 for en alderspensjon blir i prosent:

- $3,2 \text{ pst} - 103,2 \cdot 0,0075 = 2,43$ pst

I forhold til indekseringen skal nye alderspensjonister ikke behøve å tenke på når på året de tar ut pensjonen første gang. Har en f.eks. tatt ut hel pensjon seks måneder før oppgjøret, blir fratrekket på 0,75 pst redusert med halvparten. På den annen side kan det lønne seg å ta ut pensjonen etter lønnsoppgjøret så en får med seg siste regulering av lønnsgrunnlaget for pensjonen.

Regulering av minstepensjon i alderspensjonen for enslig pensjonist (særskilt sats)

Minstepensjonen har fått nytt navn, heretter heter den "minste pensjonsnivå" så lenge vi opererer med gammel folketrygd. Med ny opptjeningsmodell i folketrygden vil den bytte navn igjen til garantipensjon. Her kaller vi den minstepensjon.

Minstepensjonen skal reguleres med veksten i grunnbeløpet (lønnsveksten) og justeres deretter for effekten av levealderjustering for 67-åringer i reguleringsåret. Tilsvarende vil gjelde for forsørgingstillegget i folketrygden. Minstepensjon til uføre- og etterlatte reguleres derimot som før med veksten i grunnbeløpet.

Kjente størrelser før reguleringen av minstepensjonen er:

- Særskilt sats (enslig pensjonist) per 1. mai 2018 = 194.192 kr
- Gjennomsnittlig minstepensjon (enslig pensjonist) 2018 = 192.383 kr
- Forholdstall for 67-åringer i 2018 = 1,042 (1951-kullet)
- Forholdstall for 67-åringer i 2019 = 1,049 (1952-kullet)

Ny minstepensjon 1. mai 2019 blir da:

- $194.192 * 1,0307 * 1,042/1,049 = 198.818$ kr

Økningen i minstepensjonen per 1. mai 2019 blir da i kroner og prosent:

- $198.818 - 194.192 = 4.626$ kr
- $100 * (198.818/194.192 - 1) = 2,38$ pst.

For å regne ut gjennomsnittlig minstepensjon for 2019 må vi ta med at Stortinget i forbindelse med statsbudsjettet for 2019 vedtok å øke minstepensjonen med 4000 kroner fra 1. september 2019.

Gjennomsnittlig minstepensjon i 2019 blir da:

- $194.192 \text{ kr} * 4/12 + 198.818 \text{ kr} * 4/12 + (198.818+4000) * 4/12 = 198.609$ kr

Årsveksten i minstepensjonen fra 2018 til 2019 blir da:

- $100 * (198.609/192.383 - 1) = 3,24$ pst

Vedlegg 1: Reguleringsforskriften

Forskrift om beregning av lønnsveksten som skal benyttes ved regulering av grunnbeløpet og alderspensjon i folketrygden

Fastsatt ved kgl.res. 6. mai 2011 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) §§ 1-4, 19-14 og 20-18. Fremmet av Arbeidsdepartementet. Endret ved forskrifter 11. mai 2012 nr. 414, 5. des 2014 nr. 1513.

§ 1 Virkeområde

Forskriften inneholder nærmere bestemmelser om beregning av lønnsveksten som skal benyttes ved reguleringen av

- a) grunnbeløpet etter folketrygdloven § 1-4 første ledd,
- b) restpensjon etter folketrygdloven § 19-14 første ledd,
- c) pensjon under utbetaling etter folketrygdloven § 19-14 andre ledd,
- d) satsene for minste pensjonsnivå etter folketrygdloven § 19-14 tredje ledd,
- e) pensjonsbeholdning etter folketrygdloven § 20-18 første ledd,
- f) pensjon under utbetaling etter folketrygdloven § 20-18 andre ledd og
- g) satsene for garantipensjon etter folketrygdloven § 20-18 tredje ledd.

§ 2 Lønnsvekst i reguleringsåret og avvik mellom forventet og faktisk lønnsutvikling siste to år

Til grunn for reguleringen legges forventet lønnsutvikling i reguleringsåret, justert for eventuelt avvik mellom forventet og faktisk lønnsutvikling siste to år.

Forventet lønnsutvikling i reguleringsåret settes lik regjeringens anslag for gjennomsnittlig årslønnsvekst for alle sektorer slik det framkommer i revidert nasjonalbudsjett.

Faktisk lønnsutvikling for siste to år settes til gjennomsnittlig årslønnsvekst for lønnstakere under ett fastsatt i rapporten Grunnlaget for inntektsoppgjørene fra Det tekniske beregningsutvalget for inntektsoppgjørene.

Det skal vurderes om det foreligger særlige forhold som har påvirket lønnsutviklingen for enkeltgrupper, og om effekten av dette skal holdes utenfor ved beregningen av lønnsveksten.

§ 3 Beregning av lønnsveksten som skal benyttes ved reguleringen

Dersom den faktiske lønnsveksten er høyere eller lavere enn forventet lønnsvekst siste to år (avvik), skal det fastsettes en samlet lønnsvekst for forventet lønnsutvikling, justert for avviket. Ved fastsettelsen av den samlede prosentvise årslønnsveksten (sl) skal det først tas hensyn til avvikene (a1 og a2) i prosentpoeng og deretter til den forventede prosentvise lønnsvekst (f) i inneværende år:

$$sl = [(1+a1/100) \times (1+a2/100) \times (1+f/100)-1] \times 100$$

Samlet årslønnsvekst, avvik og forventet lønnsvekst fastsettes i prosent med to desimaler.

Nytt grunnbeløp fra 1. mai settes slik at den prosentvise veksten i det gjennomsnittlige grunnbeløpet fra forrige kalenderår til inneværende kalenderår blir lik samlet årslønnsvekst.

Med lønnsveksten etter § 1 menes den prosentvise økningen i grunnbeløpet fra april til mai i inneværende år som følger av beregningen omtalt ovenfor. Lønnsveksten fastsettes med to desimaler.

§ 4 Drøfting med organisasjonene

Før fastsetting av lønnsveksten som skal benyttes i reguleringen av grunnbeløpet og alderspensjonen, skal tallgrunnlaget som beskrevet i § 2 drøftes med pensjonistenes, de funksjonshemmedes og arbeidstakernes organisasjoner. Med pensjonistenes organisasjoner menes organisasjoner som får statstilskudd etter forskrift 31. oktober 2012 nr. 1016 om tilskudd til pensjonistenes organisasjoner.

§ 5 Ikraftsetting

Forskriften trer i kraft 1. mai 2011.

Vedlegg 2: Historien om G og utviklingen i pensjonene

Den historiske statistikken viser at veksten i grunnbeløpet/alderspensionene har ligget betydelig etter veksten i lønningene. Underreguleringen av løpende pensjoner i ny folketrygd er således ikke noe nytt.

Fra folketrygdens start i 1967 til 2003 har det vært en sammenhengende underregulering av pensjonene. I 2003 lagde Stortinget nye retningslinjer for reguleringen. Her het det at *"pensjonister med folketrygdpensjon (skal ha) en inntektsutvikling minst på linje med utviklingen for yrkesaktive"*. Selv i perioden 2003-2010 ble det en svak underregulering på gjennomsnittlig 0,1 prosentpoeng per år. Rett etter at Stortinget vedtok de nye retningslinjene i 2003 la Pensjonskommisjonen fram sin rapport, da sluttet Stortingets seg til prinsippet om fast underregulering som en del av innstramningstiltakene. Stortinget valgte samtidig en folketrygd som etter 40 års opptjening (og før levealdersjustering) var litt bedre enn den gamle folketrygden. Den nye reguleringen ble benyttet første gang i trygdeoppgjøret 2011.

Tabell 2: Gjennomsnittlig årsvekst i lønn per normalårsverk, konsumprisvekst og vekst i grunnbeløpet/alderspensionene i tiårsperioder. 1967-2019*

	70-79	80-89	90-99	00-09	67-2019	03-10	11-19	11-22
Lønnsvekst	10,7	8,5	4,5	4,7	6,4	4,4	3,1	3,2
Konsumprisvekst	8,4	8,3	2,4	2,1	4,6	2,0	2,1	2,0
Alderspensionsvekst	9,1	7,8	3,7	4,5	5,7	4,3	2,4	2,5
Realvekst årslønn	2,3	0,2	2,0	2,6	1,8	2,4	1,0	1,2
Realvekst alderspensjon	0,7	-0,5	1,3	2,4	1,1	2,3	0,3	0,5

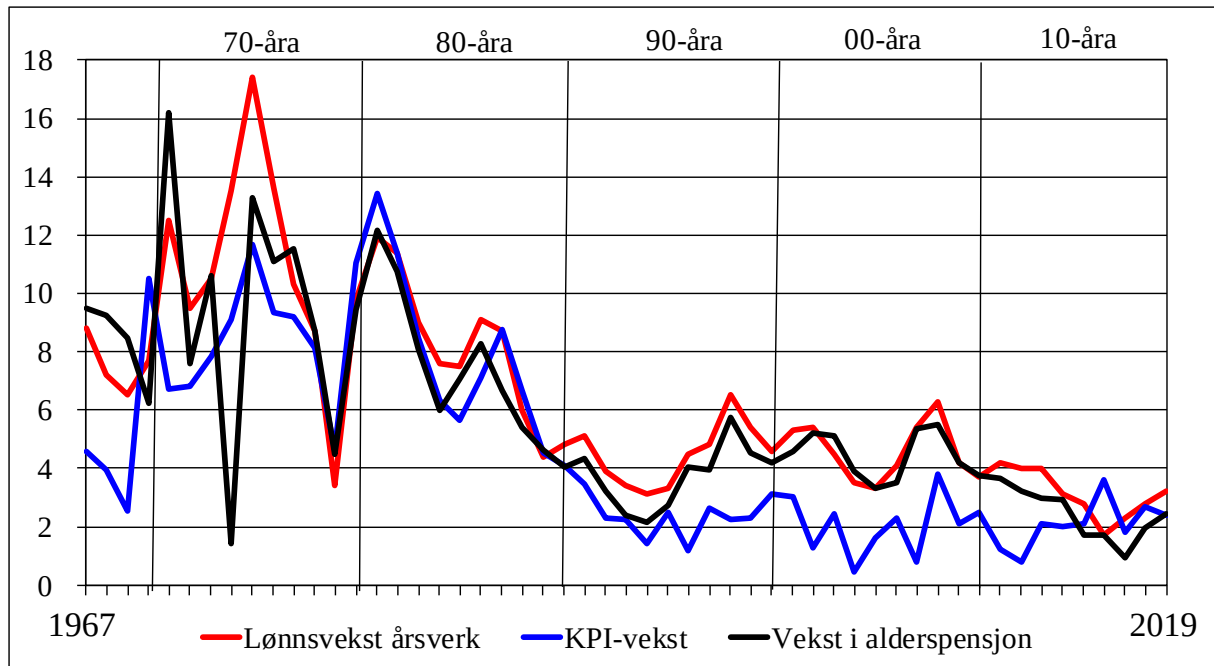
* Fra 1967-2003 følger alderspensjonene veksten i grunnbeløpet (og grunnbeløpet er underregulert i forhold til lønnsveksten), fra 2004-2010 følger alderspensjonene lønnsveksten og fra 2011 er det en fast underregulering (0,75 pst) i forhold til lønnsveksten. RNBs anslag for årslønnsvekst på 3,2 pst og KPI-vekst på 2,3 pst i 2019. SSBs anslag for lønnsvekst og prisvekst 2020-2022.

Av tabell 2 og figurene 1 og 2 ser vi at:

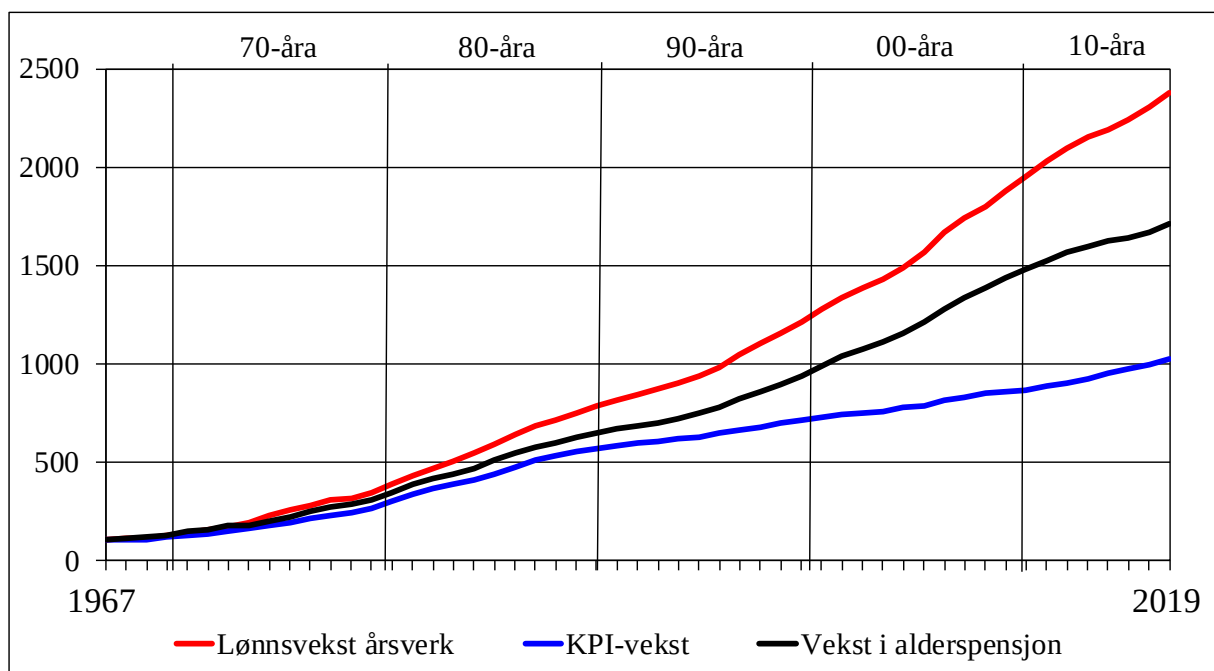
- 70-tallet var preget at høy lønns- og prisvekst. Alderspensionene hadde en utvikling som sikret pensjonistene omlag en tredel av den realvekst i inntekt som de yrkesaktive hadde.
- 80-tallet var "det tapte tiår". Reallønningene sto nesten stille og pensjonistenes alderspensjoner gikk reelt ned.
- 90-tallet hadde et lavere nominelt forløp og alderspensjonene hadde en utvikling som sikret pensjonistene noe over halvparten av den realinntektsveksten de yrkesaktive hadde.
- Perioden fra 2003-2010 er den eneste perioden hvor veksten i alderspensjonene følger lønnsveksten. Både lønnstakere og pensjonister sikres i denne perioden en historisk god inntektsutvikling.
- Perioden fra 2011-2019 er det fast (forskriftsfestet) underregulering («0,75 pst») av alderspensjonene. Tanken bak var at alderspensjonene skulle få halvparten av den realinntektsvekst lønnstakerne får. Resultatet er dårligere. Alderspensionene har reelt økt med under en tredel av reallønnsveksten.

- Over hele perioden fra 1967 til 2019 ser vi at den gjennomsnittlige realveksten i alderspensjonene har vært om lag 60 pst av realveksten i lønningene. Det er særlig perioden fra midten av 90-tallet til 2010 som ga pensjonene en gunstig utvikling. Mens det er motsatt for årene etter 2014.

Figur 2: Vekst i lønn per normalårsverk (nasjonalregnskapet), konsumprisvekst og vekst i grunnbeløpet/alderspensjonene, 1967-2019, prosent fra året før

Figur 3: Akkumulert prosentvis vekst i lønn per normalårsverk, konsumpris og grunnbeløpet/alderspensjon, 1967-2019, 1967 = 100

Vedlegg 3: Trygdedrøftingsavtalen av 2014

**Avtale mellom
regjeringen
og
pensjonistenes, de funksjonshemmedes og arbeidstakernes organisasjoner
om regulering av folketrygdens grunnbeløp og pensjoner**

1. Formål

Folketrygdens grunnbeløp og pensjoner skal i henhold til folketrygdloven §§ 1-4, 19-14 og 20-18 være gjenstand for årlig regulering. I tråd med forskrift 6. mai 2011 nr. 465 om beregning av lønnsveksten som skal benyttes ved regulering av grunnbeløpet og alderspensjon i folketrygden, fastsatt ved kongelig resolusjon, skal det tallgrunnlaget som benyttes ved reguleringen drøftes med pensjonistenes, de funksjonshemmedes og arbeidstakernes organisasjoner.

Formålet med denne avtalen er så langt det er mulig å sikre en felles forståelse mellom de undertegnede partene, av de forutsetninger som skal legges til grunn for reguleringen. Det skal også vurderes om det foreligger særlige forhold som det eventuelt skal tas hensyn til.

2. Representasjon

Drøftingen av det aktuelle tallgrunnlaget skal skje i møter mellom avtalepartene.

Organisasjonene kan stille slik representasjon:

▪ Pensjonistforbundet (SAKO-samarbeidet)	inntil 10 deltakere
▪ Seniorsaken	inntil 2 deltakere
▪ Forsvarets seniorforbund	inntil 2 deltakere
▪ Landslaget for offentlige pensjonister	inntil 2 deltakere
▪ Funksjonshemmedes fellesorganisasjon	inntil 4 deltakere
▪ Samarbeidsforumet av Funksjonshemmedes organisasjoner	inntil 2 deltakere
▪ Landsorganisasjonen i Norge	inntil 2 deltakere
▪ Unio	inntil 2 deltakere
▪ Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund	inntil 2 deltakere
▪ Akademikerne	inntil 2 deltakere

Organisasjonene kan i tillegg stille med rådgivere.

Arbeids- og sosialministeren leder møtene på vegne av regjeringen.

3. Gjennomføring

I forkant av de årlige reguleringene gjennomgår organisasjonene og embetsverket i Arbeids- og sosialdepartementet rapporten "Om grunnlaget for inntektsoppgjørene" fra Det tekniske beregningsutvalget for inntektsoppgjørene (TBU), der blant annet gjennomsnittlig årslønnsvekst for lønnstakere under ett for foregående år er fastsatt.

De årlige drøftingene gjennomføres i mai måned, etter at revidert nasjonalbudsjett er lagt fram, der regjeringens anslag for gjennomsnittlig årslønnsvekst for alle sektorer i inneværende år framkommer. Det avholdes to møter. På første møte legger organisasjonene fram sine

forslag, og partene tar opp eventuelle særlige forhold som det eventuelt skal tas hensyn til. På det andre møtet drøftes tallgrunnlaget, herunder om det skal tas hensyn til særlige forhold som eventuelt ble tatt opp i første møte.

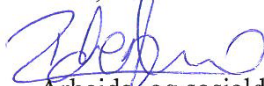
For at Arbeids- og velferdsetaten og tjenestepensjonsleverandørene skal kunne iverksette pensjonsreguleringen i forbindelse med pensjonsutbetalingen i juli måned, må det tas hensyn til at grunnbeløpet, reguleringsfaktorene og satsene for minste pensjonsnivå skal fastsettes ved kongelig resolusjon i god tid før Stortinget skal behandle tilhørende budsjettproposisjon.

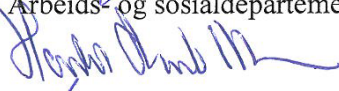
Det føres protokoll fra møtene mellom avtalepartene. Protokollen skal følge sakens dokumenter til Stortinget.

4. Ikrafttredelse og oppsigelse mv.

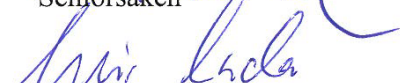
Denne avtalen trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2015 og videre for ett år om gangen hvis ikke en av partene sier den opp med minst tre måneders varsel.

Oslo, 28. november 2014

Arbeids- og sosialdepartementet

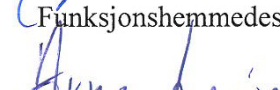

Pensjonistforbundet

Seniorsaken

Forsvarets seniorforbund

Landslaget for offentlig pensjonister

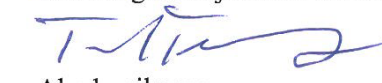

Funksjonshemmedes Felleorganisasjon

Samarbeidsforumet av funksjonshemmedes organisasjoner

Landsorganisasjonen i Norge

Unio

Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund

Akademikerne

Unio har 370.000 medlemmer: lærere, lektorer, førskolelærere, sykepleiere, forskere, politi, prester, fysioterapeuter, ergoterapeuter, diakoner, skatterevisorer, konsulenter, ledere, radiografer, maskinister og bibliotekarer

Unio vil sikre og videreutvikle velferdsstaten og samfunnets fellesverdier :
sikre full sysselsetting : øke forskningen : kjempe mot offentlig fattigdom og
privatisering av sentrale offentlige tjenester : øke verdsettingen av
utdanningsgrupper i offentlig sektor : sikre gode trygde- og
pensjonsordninger

Unio

UTDANNINGS
FORBUNDET

**FORSKER
FORBUNDET**

POLITIETTS
FELLESEFORBUND

 Presteforeningen

ergoterapeutene

 **AKADEMIKER
FORBUNDET**

Det Norske Diakonforbund
The Norwegian Association of Deacons

Skatterevisorenes
Forening

